

de z Mekky vaši nepriatelia, patriaci k tej skupine obyvateľov Mekky, ktorá odmietala uveriť a ktorá proti vám brojila), **ktorí hovoria: „Pane náš, daj nám odísť z tejto dediny** (pomôž nám, aby sme sa dostali preč z Mekky), **ktorej ľudia sú krivdiaci a učiať nás od Teba pochádzajúceho ochrancu a učiať nás od Teba pochádzajúceho pomocníka a podporovateľa.** (Verš bol zoslaný ešte v dobe, keď tí obyvatelia Mekky, ktorí odmietali uveriť, páchali proti moslimom rôzne krivdy a ubližovali im.)“ (Korán 4:75)

Tak islam nariaďuje svojim veriacim, aby sa čo najviac snažili očistiť samých seba, rovnako ako pri budovaní mieru a spravodlivosti v spoločnosti. Moslim nemôže byť nikdy v pokoji, keď vidí nespravodlivosť a útlak okolo neho.

Ako povedal Martin Luther King Jr.:

„Budeme musieť činiť pokánie v tejto generácii nelen pre nenávisťné slová od zlých ľudí, ale pre otrasné mlčanie dobrých ľudí.“

Islam nariaďuje všetkým moslimom aktívne pracovať na udržaní rovnováhy, v ktorej Boh všetko stvoril. Korán nikdy neprehliada zabíjanie nevinných ľudí. Terorizovanie civilného obyvateľstva nikdy nemôže byť označené ako džihád a nemôže byť nikdy spájané s učením islamu.

História tolerancie

Dokonca aj západní učitelia odmietajú mýtus o moslimoch nútiacich iných, aby konvertovali. Významný historik De Lacy O'Leary napísal:

„História potvrdzuje, že legenda o fanatických moslimoch, ženúcich sa svetom a nútiacich islam mečom, je jedným z najfantastickejších a najabsurdnejších mýtov, ktoré kedy historici opakovali.“

Islam at crossroads, London, 1923, str.8

Moslimovia vládli Španielsku zhruba 800 rokov. Počas tejto doby, a až do kadiaľ boli nakoniec vyhnaní, nemoslimovia ostali nažive a prosperovali.

Kresťanské a židovské menšiny preživali v moslimských krajinách stredného východu po celé stáročia. Krajiny ako Egypt, Maroko, Palestína, Libanon, Sýria a Jordánsko majú významnú kresťanskú a židovskú populáciu.

Pre moslima to nie je prekvapujúce, pretože jeho viera mu zakazuje nútiť ostatných, aby videli jeho pohľad na vec.

Vznešený Korán vraví:

„V náboženstve niet donútenia (uznanie a nasledovanie náboženstva nesmie byť na základe donútenia, ale musí vyvierať z presvedčenia a dobrovoľnosti). **Správne a rozumné od nesprávneho a nerozumného je už rozlíšené** (je už dostatočne jasné, čo je správne a rozumné, a čo nie). **Kto odmietne nasledovať a veriť v tágúta** (v satana a vo všetky negatívne vlastnosti a predsudky, ako je bezprávie, nevier a iné) **a uverí v Boha, ten sa uchopí pevnej rukoväti, ktorá sa nikdy nerozломí. A Boh všetko počuje a všetko vie.** (Korán 2: 256)

Islam – veľký zjednocovateľ

Ďaleko od militantnej dogmy, islam je cesta života, ktorá zjednocuje rasy a etniká. Vznešený Korán nám opakovane pripomína náš podobný pôvod:

„Ľudia! My sme vás stvorili z jedinca mužského pohlavia a jedinca ženského pohlavia a učinili sme vás národmi a kmeňmi, aby ste sa spoznávali (nie aby ste sa sporili alebo ničili). **Najvznešenejší z vás u Boha je ten najbohobojnejší** (nie biely alebo čierny, chudobný alebo bohatý je ten, kto si u Boha získa vysoké miesto, ale je ním ten najbohobojnejší). **Boh všetko vie a je všeznalý.** (Korán 49:13)

Je to univerzálnosť jeho učenia, ktoré robí islam najrýchlejšie sa rozširujúcim náboženstvom. Vo svete plnom konfliktov a hlbokých rozkolov medzi ľuďmi, ktorý hrozí terorizmom páchaným jednotlivcami a štátmi, islam je majákom svetla, ktorý ponúka nádej pre budúcnosť.

TERRORIZMUS

versus ISLAM

Čo hovorí islam o terorizme

Jednou z charakteristických vlastností doby, v ktorej žijeme, je ohromujúca prítomnosť násilia v našej spoločnosti.

Či už je to výbuch bomby na trhu alebo únos lietadla, nevinní ľudia sú použítí ako prostriedok na dosiahnutie politických cieľov. Žijeme v dobe, kedy sa manipulácia a straty nevinných životov stávajú samozrejmosťou.

Za jednu z hlavných hrozieb pre mier a bezpečnosť je považovaný „terorizmus“. Termín terorizmus sa dostal do všeobecného používania len pred niekoľkými desiatkami rokov. Jeden z nešťastných výsledkov tejto novej terminológie je, že obmedzuje definíciu terorizmu na činy spáchané malými skupinami alebo jednotlivcami. V skutočnosti má však terorizmus rozpätie po celom svete a prejavuje sa v rôznych formách. Jeho páchatelia nespádajú pod žiaden stereotyp.

Tí, ktorí berú ľudské životy na ľahkú váhu a majú moc s nimi vynakladať, sa objavujú na rôznych pozíciách v našej spoločnosti. Ironicky však politici, ktorí používajú prastaré etnické nepriateľstvá medzi národmi, aby si tak upevnili svoju pozíciu; hlava štátu, ktorá nariaďuje bombardovanie celých miest; vysoké úrady, ktoré udusili milióny civilistov k smrti ovládaním zákerných zbraní, sú len zriedka potrestaní za svoje zločiny proti ľudskosti.

Prečo sú ale moslimovia spájaní s aktami ničenia a teroru, a nie samotní jednotlivci?

Prečo sa stáva islamské náboženstvo zodpovedné za činy hŕstky moslimov, a často aj za konanie nemoslimov? Môže byť vôbec možné, aby islam, ktorého svetlo ukončilo temný stredovek v Európe, teraz predkladalo príchod veku teroru?

Môže viera, ktorá má viac ako 1,2 miliardy nasledovníkov po celom svete a viac ako 7 miliónov v Amerike, skutočne obhajovať zabíjanie a mrzačenie nevinných

ľudí? Mohol by islam, ktorého meno samo o sebe znamená mier a podriadenie sa Bohu, povzbudzovať jeho prívržencov k zabíjaniu a skaze?

Nie je to už príliš dlho, čo sa spoliehame na populárne obrazy v médiách a filmoch, v odpovediach na tieto relevantné otázky?

Je na čase pozrieť sa do zdrojov islamu a na jeho históriu, aby sme mohli určiť, či islam skutočne obhajuje násilie.

Posvätnosť ľudského života

Vznešený Korán vraví: „... a nezabíjajte dušu, ktorú Boh zakázal zabíjať, jedine ak v práve. Toto vám (Boh) odkázal, azda budete chápať“. (Korán 6:151)

Islam považuje všetky formy života za posvätné. Posvätnosti ľudského života je priznané zvláštne miesto. Prvé a základné právo človeka je právo na život.

Vznešený Korán hovorí: „...kto by zabil dušu za niečo iné než za dušu zavraždenú alebo za skazu, ktorú šířila na zemi, akoby zabil všetkých ľudí. A kto by ju oživil (zachránil jej život), akoby oživil všetkých ľudí. (Korán 5:32)

Taká je hodnota jedného ľudského života, ktorý Korán prirovnáva k nespravodlivému braniu jedného života so zabíjaním celého ľudstva. Preto Korán jasne zakazuje vraždenie. O živote kriminálnikov rozhoduje štát v zmysle zákonov, je povinný dodržiavať zásady právneho štátu a mieru a bezpečnosti spoločnosti. Iba správny a príslušný súd môže rozhodnúť, či ľudské individuum stratí svoje právo na život tým, že on sám neberie ohľad na právo života a mieru iných ľudských bytostí.

Etika vojny

Islam nabáda dokonca aj v stave vojny, aby sa na bojovom poli zaobchádzalo s nepriateľom šľachetne. Islam má vypracovanú jasnú líniu rozdielu medzi bojovníkmi a nebojovníkmi zo strany nepriateľa. Pokiaľ ide o nebojujúcich obyvateľov, ženy, deti, starí, chorí a pod.,

pokyny proroka (mier s ním) sú nasledovné:

„Nezabíjajte žiadneho starého človeka, žiadne dieťa alebo ženu“.

„Nezabíjajte mníchov v kláštoroch ani ľudí, ktorí sedia na miestach uctievania.“

Prorok (mier s ním) videl počas vojny mŕtvolu ženy, ležiacu na zemi, a poznamenal: **„Nešla bojovať. Ako potom mohla byť usmrtená?“**

Džihád

Žiadny iný islamský termín nevzbudzuje také silné reakcie, ako slovo ‚džihád‘. Termín ‚džihád‘ bol veľakrát zneužívaný, vykúzlil bizarné obrazy násilia moslimov, nútiacich ľudí k podrobeniu a to srkz meč. Tento mýtus bol udržiavaný po stáročia nedôvery počas krížových výprav. Bohužiaľ, prežil až do dnešnej doby.

Slovo džihád pochádza pôvodne zo slova džahada, čo znamená usilovať sa. Preto je džihád doslovne akt úsilia. Prorok Muhammad (pokoj s ním) vravel, že najväčším džihádom je vynaloženie úsilia voči zákerným návrhom vlastnej duše. A tak džihád primárne odkazuje na vnútorné úsilie, aby človek dosiahol cnosti a podriaďoval sa Bohu v celej škále svojho života.

Džihád ďalej odkazuje na boj proti nespravodlivosti. Islam, podobne ako ostatné náboženstvá, povoľujú sebaobranu, či boj proti tyrane, vykorisťovaniu a utláčaniu.

Vo vznešenom Koráne sa vraví:

„Prečo nebojujete (moslimovia) **za cestu, ktorú Boh určil** (aby ste chránili svoje náboženstvo pred tými z Mekky, ktorí odmietajú veriť a ktorí vás chcú vyvraždiť) **a za slabých z radov mužov, žien a detí** (patriacich k obyvateľom Mekky, ktorí uverili v posolstvo posla Muhammada, ktorým bránili v odcho-